

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ*

**A comparison of English Learning Achievement and Satisfaction of
Prathom Sueksa Six Students instructed by using
Student Teams-Achievement Division (STAD) and Conventional Method**

วรวิทย์ นิลเขต**

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 (2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

*บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ
รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน

**นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

หมายเหตุ: คำสำคัญ (Key Words) ได้แก่ (1) ผลการเรียนรู้ (2) ความพึงพอใจ (3) เทคนิค STAD (4)
การสอนแบบปกติ

ABSTRACT

The aims of this Research were to (1) compare the English learning achievement of Prathom Sueksa Six students instructed by using Student Teams-Achievement Division (STAD) and conventional method (2) determine the levels of satisfaction of Prathom Sueksa Six students instructed by using Student Teams-Achievement Division (STAD) and conventional method.

Findings are as follows: (1) the English learning achievement of the students instructed by using Student Teams-Achievement Division (STAD) was higher than those instructed by conventional method at the statistically significant level of 0.05. (2) Student levels of satisfaction of Prathom Sueksa Six students instructed by using Student Teams-Achievement Division (STAD) was higher than those instructed by conventional method and the data analysis was not different at the statistically significant level of 0.05.

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียน ซึ่งหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนตลอดหลักสูตร 12 ปี โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

เพื่อให้การจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สอนต้องศึกษา ค้นคว้าและพัฒนาวิธีการจัดกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อมาใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และใช้รูปแบบสำหรับจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ความคิด ทักษะ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) เป็นวิธีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน โดยกิจกรรมการเรียนรู้มี 4 ขั้นตอนคือ การนำเสนอบทเรียน การเรียนเป็นกลุ่มย่อย การทดสอบย่อย และการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ฝึกฝนภาษาอังกฤษโดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มผ่านทางการสอบถาม สื่อสารระหว่างกันและกันในกลุ่มเพื่อนของนักเรียนเอง และให้นักเรียนได้มีการ

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันจากการเรียนรู้เป็นกลุ่มไม่ว่าจะเป็นนักเรียนเก่งหรืออ่อน และทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรม มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าเดิม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมาเรียลัยภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 6 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 327 คน

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมาเรียลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (cluster sampling) โดยการใช้ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษจากการสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ของนักเรียนทั้ง 6 ห้องเรียน จากนั้นนำคะแนนของนักเรียนของแต่ละห้องมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยมีค่าใกล้เคียงกัน 2 ห้อง จึงจับฉลากให้นักเรียน 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 55 คน และอีก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 55 คน รวม 110 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการสอน มี 2 วิธี ได้แก่

1. การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD
2. การสอนแบบปกติ

ตัวแปรตามคือ

1. ผลการเรียนรู้เรื่อง Come Rain and Shine
2. ความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ สลาบิน (Slavin, 1990, pp. 71-82) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนแบบหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ มักมีสมาชิกกลุ่มละ 3-5 คน ลักษณะเด่นของการเรียนแบบนี้ คือ เน้นทักษะการคิด การร่วมมือร่วมแรงกันระหว่างสมาชิกทุกคน สมาชิกแต่ละคนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ กระบวนการแก้ปัญหาและเนื้อหาที่ร่วมกันทำ เพราะถ้าผู้สอนเรียกให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งตอบ หรืออธิบายกระบวนการแก้ปัญหา สมาชิกผู้นั้นต้องสามารถอธิบายได้ การเรียนแบบนี้สมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้สอนและช่วยสอนเพื่อนด้วย เพื่อจะได้รับความสำเร็จร่วมกัน

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 170) ได้สรุปว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม โดยที่ผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกันกลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกในกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมเอาไว้แล้วทำการทดลองความรู้ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของสมาชิกแต่ละคนจะนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วศิณี ขอดเตชะ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผสมสัมฤทธิ์ (STAD) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยปลาหลด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 24 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

Tarim and Akdeniz (2008) ได้ศึกษาเรื่อง “The Effects of Cooperative Learning on Turkish Elementary Student’s Mathematics Achievement and Attitude toward Mathematics Using TAI and STAD Method” ได้ทำการทดลองแบบกลุ่มร่วมมือระหว่าง TAI กับแบบ STAD ผลการวิจัยพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Come Rain and Shine โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือตามเทคนิค STAD จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.93 โดยพิจารณาความชัดเจน และถูกต้องในด้านสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Come Rain and Shine โดยการสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 - 1.00 มีค่าเท่ากับ 0.84 โดยพิจารณาความชัดเจน และถูกต้องในด้านสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่อง Come Rain and Shine ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40 - 0.75 และแบบทดสอบควรมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.50 ค่าความเชื่อมั่น KR-20 ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ใช้ได้มีค่า 0.74

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ผลสรุป ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD มีผลการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD มีความพึงพอใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD เท่ากับ 24.71 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ มีค่าเท่ากับ 17.69 ซึ่งนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD ที่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม รับผิดชอบต่องานและกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกันในกลุ่ม มีการช่วยเหลือสนับสนุนช่วยเหลือให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ซึ่งสมาชิกกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ สมาชิกทุกคนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ

เพื่อช่วยเหลือและเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของสมาชิกในกลุ่ม กล่าวคือ นักเรียนอ่อนได้รับ ความเอาใจใส่จากเพื่อนที่เก่ง และนักเรียนเก่งก็ได้ใช้ความสามารถของตนในการช่วยเหลือเพื่อน ระหว่างร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการพัฒนาศักยภาพของตนให้สูงขึ้น ดังนั้นผู้เรียนจึง สามารถพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่ตามความสามารถของแต่ละคนใน ลักษณะการทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยส่งผลให้นักเรียนแต่ละคนและกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ เสาวนีย์ พิมพิดี (2553) ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษและพฤติกรรมความร่วมมือ โดยใช้วิธีเรียนแบบแบ่งกลุ่มแข่งขันตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐาน โดยใช้วิธี แบบแบ่งกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) แล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีคะแนน เฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมี พฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) เรื่อง โครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 14 แผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับผลวิจัยของ วศินี ขอดเดชะ (2554) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการ แบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD และ กลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ เท่ากับ 4.67 และ 3.86 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความ แตกต่างค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบ (t test) ได้ค่า t เท่ากับ 13.727 และค่า Sig เท่ากับ 0.115 ซึ่งไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียนของกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD และกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติไม่ แตกต่างกัน ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตาม การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือตามเทคนิค STAD เป็นการจัดกิจกรรมโดยมีการออกแบบแผนการจัดกิจกรรมกิจกรรมที่ทำ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม นักเรียนมีโอกาสใน การซักถาม อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อีกทั้งนักเรียน อ่อนก็จะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากเพื่อนที่เก่งกว่า และนักเรียนเก่งก็จะได้ใช้ความสามารถ ความรู้ ของตนเองสอนเพื่อนในกลุ่ม เป็นการส่งผลที่ดีต่อบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบร่วมมือ ทำให้

นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้น และรู้สึกว่าตนเองก็มีคุณค่า ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของกลุ่ม เมื่อนักเรียนเข้าใจและมีการยอมรับในความสามารถของกันและกัน ทำให้กิจกรรมกลุ่มดำเนินไปด้วยบรรยากาศที่ดี สนุกสนาน มีความสุขกับการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน และส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้นด้วย สอดคล้องกับผลวิจัยของ ผุสดี ชันผนีก (2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยภาพรวมพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค STAD เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน อีกทั้งนักเรียนได้มีประสบการณ์ มีโอกาสเรียนรู้วิธีการทำงานกลุ่มร่วมกัน ได้แบ่งปันความรู้ ปรึกษาหารือกัน ช่วยกันแก้ปัญหา เรียนรู้ที่จะรับฟังผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับในความแตกต่างและความสามารถของผู้อื่น ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับการเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ได้เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้นในทุกขั้นตอนการจัดกิจกรรม อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ของนักเรียนจะประสบผลสำเร็จได้ก็ต้องอาศัยความรัก ความเอาใจใส่ของนักเรียนไม่ว่าจะเรียนหรือร่วมกิจกรรมด้วยวิธีใดก็ตาม เพื่อจุดมุ่งหมายที่จะสามารถนำความรู้ไปต่อยอดประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ได้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.

กรศิริ ศิริแก้ว. (2553). *ผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ผุสดี ชันผนีก. (2554). *การพัฒนากิจกรรมการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ครัน. (2553). *หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ*.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วศินี ขอดเดชะ. (2554). *การศึกษาความสามารถด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD)*.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. สาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สันทนา สุชาดารัตน์. (2555). *ภาษาอังกฤษสำหรับครู 1*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *19 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

เสาวนีย์ พิมพ์ดี. (2553). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมโดยใช้วิธีเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ (STAD) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

อทิกุล เข็นเพชร. (2557). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) กับการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Tarim, K. and Akdeniz, F. (2008). *The Effects of Cooperative Learning on Turkish Elementary Student's Mathematics Achievement and Attitude toward Mathematics Using TAI and STAD Method*. Springer, 67, 77-91.